

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๑๑/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๑.๓๔๒ /๒๕ ๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง	{	นายสาคร ผิวอ่อน	ผู้ฟ้องคดี
		นายอำเภอชาติตระการ	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๗/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๒๗๔/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อภาค อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งอำเภอชาติตระการ ที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ทั้งนี้เนื่องจากได้มีราษฎรในหมู่บ้านเข้าชื่อกันร้องขอให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบแล้วเห็นว่ราษฎรผู้เข้าชื่อเพื่อขอให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และไม่มี

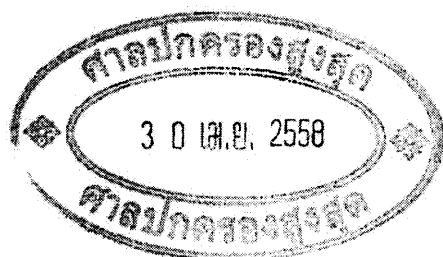
/ลักษณะ...

ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พล ๐๘๑๗.๑/๓๒๔๐ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบว่า จังหวัดพิษณุโลกได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งอำเภอลาดตระการ ที่ ๘๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

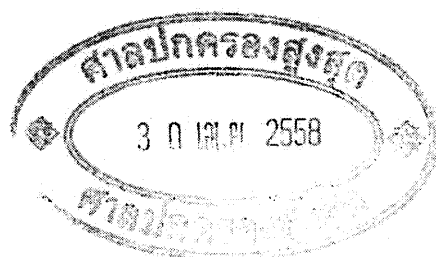
ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวให้ผู้ฟ้องคดียังคงดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านต่อไปเช่นเดิม และเนื่องจากจะมีการเลือกผู้ใหญ่บ้านแทนตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ ไม่รับคำขอลูกาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ราษฎรบ้านนุชเทียน หมู่ที่ ๗ ได้นำรายชื่อราษฎรจำนวน ๗๕ คน ที่เข้าชื่อกันเพื่อขอลงถอนผู้ฟ้องคดี ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อภาค อำเภอลาดตระการ จังหวัดพิษณุโลก ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติไม่เหมาะสมและบริหารงานไม่โปร่งใส ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าชื่อดังกล่าวกับบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ได้จัดพิมพ์ขึ้นจากฐานข้อมูลระบบทะเบียนราษฎร เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่า หมู่บ้านดังกล่าวมีราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านจำนวน ๑๒๘ คน และราษฎรที่ลงลายมือชื่อเพื่อถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งทั้งหมดเป็นไปตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖) โดยเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงแจ้งให้ราษฎรผู้เข้าชื่อดังกล่าวมาแสดงตัวและลงชื่อเพื่อยืนยันการเข้าชื่อถอนผู้ฟ้องคดีในรูปแบบฟอร์มเดียวกับ

/การเข้าชื่อ...

การเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชนเป็นรายบุคคล ปรากฏว่า มีราษฎรมาลงลายมือชื่อ เพื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีพร้อมทั้งแสดงหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชนต่อเจ้าหน้าที่ อำเภอชาติตระการและกำนันตำบลบ่อภาคในวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๗๐ คน ส่วนอีก ๕ คน อ้างว่าได้เดินทางกลับไปทำงานแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ราษฎรที่มาเข้าชื่อมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติก่อนออกคำสั่ง จึงเป็นกรณีที่ไม่อาจให้ออกคำสั่งผู้ฟ้องคดี ได้ทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานได้เหมือนเช่นมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้ง การถอดถอนออกจากตำแหน่งยังถือเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อคำสั่งถอดถอนออกจากตำแหน่งถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งได้ส่งรายชื่อผู้เสียสิทธิ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งสุดท้ายมาเพื่อประกอบการ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือฉบับดังกล่าวมีลักษณะเป็นหนังสือ สอบถาม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ตอบข้อสอบถาม พร้อมทั้ง แจ้งสิทธิการอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหนังสือนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ ยื่นหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากตำแหน่งโดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่มีความผิด และผู้ฟ้องคดีไม่ทราบข้อกฎหมาย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกทราบ จังหวัดพิษณุโลกมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการเพิ่มเติมทั้งในส่วนของ การสอบสวนข้อเท็จจริง การกำหนดวิธีการและระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากตำแหน่ง แล้วรายงานผลการดำเนินการพร้อมเอกสารหลักฐานทั้งหมดให้จังหวัด ทราบโดยเร็ว เพื่อประกอบการพิจารณาของจังหวัดต่อไป และให้ชะลอการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

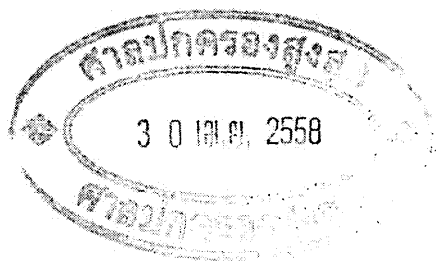
หมู่ที่ ๗ ไปก่อนจนกว่าจะได้ข้อสรุปในประเด็นข้อกฎหมาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้รายงานให้
 ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกทราบว่า การสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งเป็นไปตาม
 ข้อบัญญัติของกฎหมายและยังไม่มีแนวทางปฏิบัติ อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดียังได้ให้โอกาส
 ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิอุทธรณ์ถึงสองครั้ง จังหวัดพิษณุโลกมีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓
 แจ้งว่า ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ
 ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีปรับปรุงและแก้ไข
 การดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวและหนังสือ
 กรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๗๔๗ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ครบถ้วนก่อน
 ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ รายงานจังหวัดพิษณุโลกว่า การสั่งให้
 ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งถือเป็นมาตรการบังคับทางปกครองตามเงื่อนไขของกฎหมาย
 ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจใช้อำนาจดุลพินิจพิจารณาวินิจฉัย นอกจากนี้ ยังเป็นไปตามหนังสือ
 กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๗๙๗๔ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ กรณีมีราษฎร
 บ้านใหม่ นำเงิน หมู่ ๑๒ ตำบลจิม อำเภอปง จังหวัดพะเยา ร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจาก
 ตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม จังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือขอให้
 อำเภอชาติตระการขยายระยะเวลาในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์
 ออกไปจนกว่าจะทราบแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ต่อมา ได้มีหนังสือจากกรมการปกครอง
 ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งจังหวัดพิษณุโลกให้ทราบว่า การเข้าชื่อกัน
 เพื่อร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
 ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มีสาระสำคัญอยู่ที่จำนวนราษฎรที่เข้าชื่อกัน
 หากมีจำนวนเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด นายอำเภอต้องสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจาก
 ตำแหน่งในทันที ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่วินิจฉัยว่า
 การจะเปิดโอกาสให้คู่กรณีโต้แย้งในกรณีร้องขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งหรือไม่นั้น
 เป็นอำนาจของนายอำเภอ เนื่องจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖)
 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แต่เนื่องจากคำสั่ง
 ดังกล่าวถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ
 ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และโดยที่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช

๒๕๕๗ มิได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการอุทธรณ์โต้แย้งไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติ เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ การที่จังหวัดพิษณุโลกพิจารณาในเบื้องต้นว่า คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งถือเป็นที่สุดจึงไม่ถูกต้อง ต่อมา ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์และให้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิการฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เหตุที่ราษฎรเข้าร่วมลงลายมือชื่อในวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สืบเนื่องมาจากในวันดังกล่าวอำเภอชาติตระการได้มีงาน หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และมีการแจกของโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้หมู่บ้าน หมู่บ้านละไม่ถึง ๑๐ คน จึงมีแกนนำว่าจ้างรถของนายโอภาส สรรพการ เพื่อพาราษฎร ไปรับของแจก เมื่อไปถึงเจ้าหน้าที่ของอำเภอชาติตระการได้รวบรวมบัตรประจำตัวประชาชน ไปถ่ายเอกสารเพื่อรับของแจก ราษฎรบางคนจึงไม่รู้ว่าการไปลงชื่อเพื่อร่วมงานดังกล่าว เป็นการลงชื่อเพื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านให้พ้นจากตำแหน่ง ราษฎรที่ร่วมลงลายมือชื่อดังกล่าว มีนายโอภาส สรรพการ นางมะลิ สรรพการ นางแปลง จันทร์ชื่น นางละไม คำพิมพ์ นายอภิชาติ คำพิมพ์ นางประจวบ คำลือ นายปาน เปลวเพชร นางวรรณภา เปลวเพชร และนายมี สรรพการ ไม่ได้ระบุนายอีกทั้ง อำเภอชาติตระการก็ไม่ได้มีการออกประกาศ เพื่อแจ้งบัญชีรายชื่อราษฎรให้เข้าเสนอรายชื่อขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง และไม่มีประกาศให้มีการคัดค้านรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง เหมือนเช่นที่ปฏิบัติในกรณีของผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓

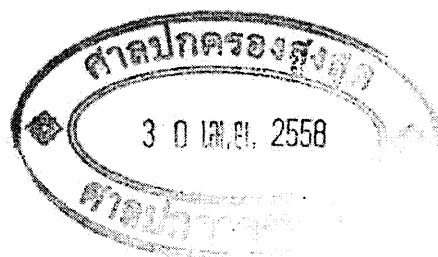
ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบคุณสมบัติของราษฎร ผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง โดยตรวจสอบจากบัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งมีจำนวน ๑๒๘ คน นอกจากนี้ ในวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ราษฎรผู้เข้าชื่อดังกล่าวได้เดินทางมายืนยันด้วยตนเองด้วยการ ลงลายมือชื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งในเอกสารการเข้าชื่อรายบุคคลต่อหน้า

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่ของอำเภอชาติตระการและกำนันตำบลบ่อภาค และได้แสดงหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๗๐ คน โดยราษฎรเป็นผู้ลงลายมือชื่อด้วยตัวเอง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นความจริง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่อำเภอชาติตระการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าชื่อตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๒๘ คน ที่ได้จัดพิมพ์ขึ้นจากฐานข้อมูลระบบทะเบียนราษฎรพบว่า เป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงได้แจ้งให้ราษฎรผู้เข้าชื่อมายืนยันการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนตามแบบเช่นเดียวกับการเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชนเป็นรายบุคคล ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ราษฎรผู้เข้าชื่อได้มาลงชื่อถอดถอนตามแบบเอกสารการเข้าชื่อรายบุคคล โดยลงชื่อต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่อำเภอชาติตระการและกำนันตำบลบ่อภาค พร้อมแสดงและแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเป็นเอกสารประกอบการเข้าชื่อ จำนวน ๗๐ คน อำเภอชาติตระการตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้มาเข้าชื่อมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอชาติตระการที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป กรณีจึงเห็นได้ว่าการออกคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว ถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นกรณียกเว้นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองโดยได้มีการตรวจสอบจากบัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นไปตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสดำเนินการ

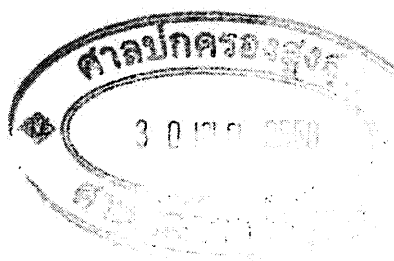

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน จึงไม่อาจถือเป็นเหตุให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อพิจารณาแบบแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ ลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อภาค อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ได้แสดงข้อความที่ชัดเจนถึงความประสงค์ในการนำไปใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการในเรื่องให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน และเป็นการกรอกรายละเอียดด้วยตัวของราษฎรผู้เข้าชื่อเอง ราษฎรมิได้ดำเนินการไปโดยความสำคัญผิดแต่อย่างใด ส่วนการที่ไม่ระบุนามของผู้เข้าชื่อถอดถอนนั้น ก็สามารถตรวจสอบได้จากสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนอยู่แล้ว เมื่อไม่ปรากฏระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนการถอดถอน การที่ราษฎรผู้มิคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ในหมู่บ้านนั้นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเข้าชื่อกันขอให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง จึงเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖) แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงชอบที่จะดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่าครบองค์ประกอบตามที่กฎหมายบัญญัติหรือไม่ หากข้อเท็จจริงที่ตรวจสอบเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติแล้วผู้ถูกฟ้องคดีก็ต้องสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง ซึ่งแนวทางการดำเนินการและขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะเลือกช่องทางดำเนินการบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงแต่ละกรณีตามความเหมาะสม ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอำเภอชาติตระการ ที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เมื่อวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มาแจกของที่อำเภอชาติตระการ เจ้าหน้าที่จึงได้ดำเนินการเก็บสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของราษฎรเพื่อรับของแจก แม้แต่กำนันตำบลบ่อภาคเองก็ยังไม่ทราบว่าการลงชื่อของราษฎรเป็นการลงชื่อเพื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้ออกจากตำแหน่ง อีกทั้ง ในการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านทุกครั้งก็ไม่เคยมีการแจ้งให้ผู้สมัครหรือประชาชนทั่วไปทราบถึงบทบัญญัติของมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้เพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๙๘/๒๕๕๓ เรื่อง ให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ราษฎรบ้านนุชเทียน ได้นำรายชื่อราษฎรที่รวมกันเข้าชื่อเพื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จำนวน ๗๕ คน มายื่นต่ออำเภอชาติตระการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตรวจสอบคุณสมบัติของราษฎรผู้เข้าชื่อดังกล่าวแล้วเห็นว่า ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และต่อมาในวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ราษฎรผู้เข้าชื่อดังกล่าวได้เดินทางมาลงลายมือชื่อเพื่อยืนยันความประสงค์ในการเข้าชื่อถอดถอนต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของอำเภอชาติตระการและกำนันตำบลบ่อภาคอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งได้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อประกอบการพิจารณา เอกสารการลงลายมือชื่อดังกล่าวจึงมิใช่เอกสารที่ส่งชื่อเพื่อรับของแจกตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า กำนันตำบลบ่อภาคไม่ทราบเรื่องก็ไม่อาจรับฟังได้ เมื่อพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว กรณีจึงต้องถือว่าประชาชนได้รับทราบพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วด้วยเช่นเดียวกัน

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

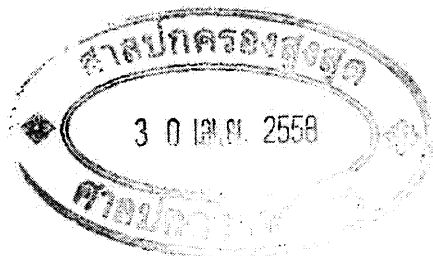
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ ของราษฎรบ้านนุชเทียนหมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อภาค อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก เสนอรายชื่อราษฎรจำนวน ๗๕ คน ที่เข้าชื่อกันเพื่อขอถอดถอนผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านให้ออกจากตำแหน่ง โดยให้เหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีประพฤติตนไม่เหมาะสมและปฏิบัติหน้าที่ไม่โปร่งใส ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าชื่อถอดถอนดังกล่าวว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๑๔วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ หรือไม่ เจ้าหน้าที่จึงได้ทำการตรวจสอบรายชื่อกับบัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๒๘ คน ที่ได้จัดพิมพ์ขึ้นจากฐานข้อมูลระบบทะเบียนราษฎรแล้วปรากฏว่า

/ราษฎร...

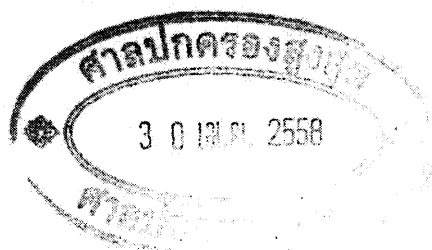
ราษฎรผู้เข้าชื่อถอดถอนทั้งหมดเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงแจ้งให้ราษฎรผู้เข้าชื่อทั้งหมดมาแสดงตัวเพื่อยืนยันการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนตามแบบที่กำหนด ซึ่งเป็นแบบเดียวกันกับการเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชนเป็นรายบุคคล ในวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ราษฎรผู้เข้าชื่อถอดถอนดังกล่าวจำนวน ๗๐ คน ได้มาลงลายมือชื่อเพื่อแสดงความประสงค์ขอถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของอำเภอชาติตระการและกำนันตำบลบ่อภาค พร้อมทั้งได้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนเป็นหลักฐาน ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบแล้วเห็นว่า ราษฎรผู้เข้าชื่อดังกล่าวมีคุณสมบัติครบถ้วนและมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ จึงมีคำสั่งอำเภอชาติตระการ ที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีฉบับแรกเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าหนังสือดังกล่าวมีลักษณะเป็นการสอบถาม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือตอบข้อสอบถาม ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ และแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้จังหวัดพิษณุโลกพิจารณา ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม แต่เมื่อได้พิจารณาประกอบกับแนวทางปฏิบัติตามหนังสือ ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๗๙๗๔ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่กระทรวงมหาดไทยมีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา และหนังสือ ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๔๙๘๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่กรมการปกครองมีถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หารือการสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกพิจารณาอุทธรณ์แล้วมีคำสั่งให้ยกคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ที่ พล ๐๐๑๗.๑/๒๑๔๓๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบและให้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ พล ๐๘๑๗.๑/๓๒๔๐ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ แจ้งผลการอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งอำเภอชาติตระการ ที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม

๒๕๕๓ เรื่อง-ให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดี จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

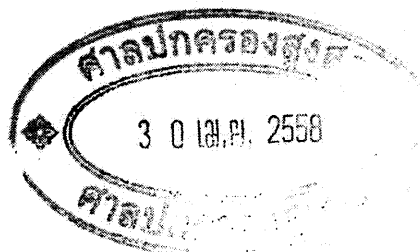
คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่ใช้บังคับในคดีนี้บัญญัติว่า ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย และมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือก (๒) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช (๓) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๔) มีภูมิสำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือก และมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ (๖) เมื่อราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ในหมู่บ้านนั้นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ทั้งหมดเข้าชื่อกันขอให้ออกจากตำแหน่ง ในกรณีเช่นนั้นให้นายอำเภอสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือของราษฎรบ้านนุชเทียน หมู่ที่ ๗ ฉบับลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ ที่เข้าชื่อกันจำนวน ๗๕ รายชื่อเพื่อขอลดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อภาค อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ไม่โปร่งใส ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบคุณสมบัติของราษฎรผู้เข้าชื่อขอลดถอนในเบื้องต้นจากบัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่จัดทำขึ้นจากฐานข้อมูลระบบทะเบียนราษฎร ซึ่งมีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านในปีดังกล่าวจำนวน ๑๒๘ คน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ราษฎรผู้การเข้าชื่อขอลดถอน ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งมีจำนวน ๗๕ คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เกิน ๖๔ คน ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และที่แก้ไข

/เพิ่มเติม...

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และเมื่อต่อมารัฐธรรมนูญเข้าชื่อถอดถอนดังกล่าวได้มาลงลายมือชื่อเพื่อยืนยันความประสงค์พร้อมแสดงหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชนจำนวน ๗๐ คน ซึ่งยังคงมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งและมีคุณสมบัติตรงตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อพิจารณากฎหมายดังกล่าวซึ่งมีเจตนารมณ์และเหตุผลของกฎหมายที่บัญญัติไว้เป็นพิเศษ ที่ให้สิทธิแก่ราษฎรส่วนใหญ่ที่จะไม่ยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใหญ่บ้านอีกต่อไป และหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ จึงให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีในการมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ประกอบกับได้มีหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๔๙๙๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย แจ้งตอบข้อหารือและแนวทางปฏิบัติการสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง เห็นว่าการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ มีเจตนารมณ์ให้สิทธิแก่ราษฎรในหมู่บ้านจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านทั้งหมด ที่จะเข้าชื่อกันเพื่อขอให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า ราษฎรผู้เข้าชื่อเพื่อขอถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งมีคุณสมบัติตรงตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีอำนาจที่จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดและไม่รู้ข้อกฎหมายนั้น เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับดังกล่าว อีกทั้ง เป็นหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องรู้กฎหมาย ส่วนที่อุทธรณ์ว่า ราษฎรที่ลงลายมือชื่อในวันที่ ๑๗ และวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นการลงชื่อเพื่อรับของแจกมิได้มีเจตนาถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า เมื่อราษฎรจำนวน ๗๐ คน ได้ลงลายมือชื่อด้วยตนเองในแบบแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ ของผู้เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลบ่อภาค อำเภอชาติตระการ และรับรองว่าข้อความที่ปรากฏเป็นความจริงทุกประการ เมื่อไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าราษฎรจำนวนดังกล่าวลงลายมือชื่อโดยสำคัญผิดในสาระสำคัญ กรณีจึงต้องฟังว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๙๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจาก

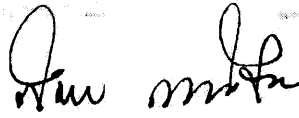

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่ง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น ที่ศาลปกครองชั้นต้น
มีคำพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสมชาย งามวงศ์ชน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

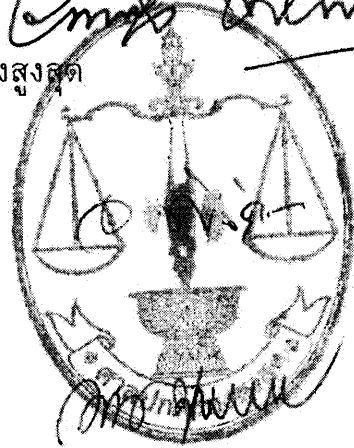

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

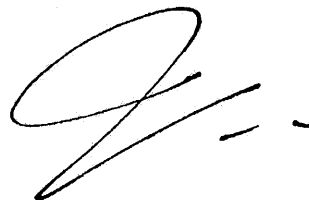

นายวรารุช ศิริยุทธ์วัฒนา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุญญกริยากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสุเมธ เดียววิศเรศ

